

Cmx, Sivu Paholaisen P䩶䫩rjasta

Metallinen teräuurtaa vaon metalliseen levyyn
Pyörät jotka pyörii eivät tunne häpeä
Uni ehtyy järjestelmän reunaan telakoituneilta
Heräävätkö sondin upotessa aurinkoon
Pahuus on kuin aine jota tutkii kunnes sekoaa
Hyvyys seuraa tilan sähkäjännitteitä leutona
Kasvot ovat kartta, joihin heijastettu avaruus
Kaartuu kunnes paino sortuu horisontiksi

Kaipasitkaikkeakaipasitpaljonotithaitvaaditsait
Etsitlöysitenemmänhalusitjanositsyvempäävirtaa

Älä koske kun et tiedä, suunta vaiko tilavuus
Valominuuteissa mitattava kylmä etäisyys
Täältä sinne missä joukot taivaalliset leiriytyy
Vuosituhansissa laskettuna maasta päin
(Käynnistäkää moottorit)

Kerran muistan tietäneeni kaiken ikuisuudesta
Kerran osanneeni kaiken taivaanmekaniikasta
Pelkäsinkö liikaa sitä ääntä joka l
Unohdinko liikaa siitä mitä valta velvoittaa
Joukkomme on väsyneet ja voitto kaukana
Me haluamme aineen ikuisesti jatkavan
Laajentumisliikehdintää kunnes pimeys vallitsee
Vihollinen lisäentropiaan kajoaa

He kiroavat nimen sen, vaikka olen itse aine